

Valoa kaikelle kansalle

Joulu on valon juhla. Vietämme sitä vuoden pimeimpänä aikana, talvipäivän seisauksen tienoilla, jolloin aurinko näyttäytyy vain muutaman tunnin ajan. Valon merkitys korostuu pimeässä erityisen voimakkaalla tavalla. Joulun juhla-aika tuo erityistä valoa loppuvuoden päiviin. Kynttilät syttyvät kodeissa, kirkossa ja hautausmailla luomaan toivon säteitä.

Joulun profetiassa Jesajan kirjan 9. luvun mukaan todetaan: *"Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon, ja niille, jotka elävät kuoleman varjon maassa, loistaa kirkkaus"*. Nämä sanat vievät lukijansa katselemaan sitä valoa ja kirkkautta, joka on tullut maailmaan Jeesuksessa. Vanhan testamentin kansa eli profeetan aikaan monien haasteiden keskellä niin yhteiskunnallisesti kuin hengellisen elämänkin näkökulmasta. Profeetan tehtävä oli luoda sanomallaan toivoa pimeyden keskelle.

Kristityt peilaavat profeetan sanoja erityisesti Jeesuksen syntymän näkökulmasta. Lupaukset täyttyivät konkreettisesti, kun enkeli kertoi viestin Jumalan pojan syntymästä Betlehemin kedon köyhille paimenille. Jumalallinen kirkkaus loisti heidän edessään, ja he saivat lähteä katselemaan seimessä makaavaa Jeesus-lasta, koko maailman valoa.

Me elämme maailmassa, johon liitetään perustellusti profeetan sanat pimeydestä ja kuoleman varjoista. Niiden voimat tuntuvat ja näkyvät, ja siitä jokaisella meistä on kokemuksia. Pimeys ja varjot voivat peittää elämämme valon aivan yllättäen, esimerkiksi sairauden, läheisen ihmisen kuoleman tai jonkin muun vastoinkäymisen kautta. Silloin luottamus Jumalaan on koetuksella, ja ajatus johdattuksesta tuntuu erityisen kaukaiselta. Pimeyden keskellä punnitaan sitä, minkä varaan olemme rakentaneet.

Joulun sanoma viestii vahvasti siitä, että kaikenlaisen pimeyden keskellä lopulta valo voittaa, yhtä varmasti kuin yö väistyy päivän tieltä. Se vie meidät Jeesuksesta loistavan kirkkauden äärelle, kuten Johanneksen jouluevankeliumissa todetaan: *"Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Me saimme katsella hänen kirkkauttaan, kirkkautta, jonka Isä ainoalle Pojalle antaa"* (Joh. 1:14). Samassa evankeliumissa Jeesus itse antaa lupauksen, joka koskettaa kaikkien aikojen kristittyjä: *"Minä olen maailman valo, joka minua seuraa, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo"* (Joh. 8:12). Sanat elämän todellisesta valosta rohkaisevat uskoon ja toivoon, myös pimeyden keskellä.

Kristillisen seurakunnan tehtävään kuuluu olennaisesti valon ja toivon sanoman välittäminen. Tästä tahdomme pitää huolta myös Pudasjärvellä. Evankeliumin ilosanoma sekä siitä nouseva rakkaus luovat valoa ja toivoa. Elämän pimeyden keskellä kamppailevan kristityn polkua valaisee ikaikainen valo. On hyvä muistaa, että jokaisella meistä on mahdollista omalla paikallamme olla valon ja toivon välittäjänä niille lähimmäisille, jotka tarvitsevat tukeamme. Saamme iloita Jumalan armon luomasta yhteydestä ja osallisuudesta.

Omasta ja Pudasjärven seurakunnan puolesta toivotan kaikille valoisaa ja Jumalan siunaamaa joulujuhlaa!

Timo Liikanen, kirkkoherra